

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, proti žalovaným: **1) Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, **2) Vězeňská služba České republiky, Generální ředitelství Vězeňské služby ČR**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, v řízení o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb. ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 198/12,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 10. 4. 2015 obdržel Nejvyšší správní soud návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) s odůvodněním, že soud nečiní ve věci žádné procesní úkony, žaloba byla zapsána do špatného rejstříku a soud tak maří vedení řízení o ní. Požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil lhůtu městskému soudu pro odstranění vad řízení o jeho žalobě.

K podanému návrhu se vyjádřila předsedkyně rozhodujícího senátu tak, že věc již byla pravomocně skončena, a to usnesením ze dne 20. 2. 2013, a Nejvyšší správní soud rozhodl rovněž i o kasační stížnosti proti tomuto usnesení, a to rozsudkem ze dne 26. dubna 2013. Návrh proto považuje za nedůvodný.

Nejvyšší správní soud prověřil obsah soudního spisu, z něhož plyne, že o navrhovatelově žalobě ze dne 31. 10. 2012, která byla vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 198/2012, rozhodl skutečně soud usnesením ze dne 20. února 2013 tak, že řízení o žalobě zastavil. Usnesení napadl navrhovatel kasační stížností, o níž

rozhodl již Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. dubna 2013, čj. 4 Aps 2/2013 – 17 tak, že ji zamítl.

Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Smyslem návrhu na určení lhůty tak, jak je v zákoně o soudech a soudcích zakotven, je ochrana účastníka řízení před nedůvodně pomalým procesním postupem soudu v jeho věci. Soud zdůrazňuje, že již ze samotné povahy věci nemůže být důvodný takový návrh na určení lhůty, jež požaduje provedení procesního úkonu, který již byl učiněn, nebo ve věci, která již byla ukončena (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2004, č. j. Aprk 6/2004 - 44, publikované pod č. 440/2005 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz). O takový případ jde však v nynější věci.

Ostatně § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích jednoznačně normuje, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne.

Vzhledem k tomu, že ve věci, v níž spatřuje navrhovatel průtahy, již soudy rozhodly (viz výše), věc je pravomocně skončená, nelze do ní tedy žádným způsobem již vstupovat a cokoliv na ní měnit; Nejvyšší správní soud navrhovatelův návrh na určení lhůty k provedení procesních úkonů zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu